

Einde van een tijdperk

27-09-2011 07:48

Maar het opzeggen van de krant voelt toch wel als het einde van een tijdperk. Nu ik verder denk heb ik eigenlijk al meer media afgeschaft. De televisie staat al een half jaar niet meer aan. Heel zelden kijk ik nog eens ergens naar op het moment dat het wordt uitgezonden. Maar meestal kijk ik naar Uitzending gemist of naar bijvoorbeeld de losse journaalitems op de site van de NOS. Mijn favoriete genres radioprogramma's beluister ik via de webradio.

Voor de nieuwsvoorziening is vooral Twitter een belangrijke bron. De mensen (of organisaties) die ik volg bezorgen mij zeer regelmatig een handige link naar een artikel of een videofragment. Ik heb niet het idee dat ik iets mis. Maar wel dat ik meer tijd overhoudt. Dat is extra grappig, omdat iedereen om mij heen stelt dat die sociale media alleen maar extra tijd kosten. Ik heb wel gemerkt dat die winst afhankelijk is van het handig benutten van de gereedschappen. Ik lees Twitter op een gemakkelijke manier, namelijk via Flipboard op de iPad. Dat gaat een stuk sneller dan je door de berichtenstroom met de links heen werken. Met de eenvoudig bladeren overzie ik heel snel waar mijn verschillende groepen vrienden en de nieuwsbronnen mee bezig zijn. Daarvoor moet je natuurlijk wel je twitterlists een beetje slim inrichten (en de juiste mensen volgen). Maar hiervoor geldt: kleine moeite, veel gemak. Wil ik ergens op reageren, dan zit ik met een simpele dubbelklik op de homeknop van mijn iPad zo in een twitterprogramma. Mijn motto: je moet de techniek voor je laten werken. En zo werkt dat ook steeds beter in mijn mediaconsumptie. De app News.me bezorgt mij het belangrijkste leesvoer van een enkele opiniemakers die ik volg. Zij vormen voor mij een prima redactie, precies op maat. Een keer per week kijken is genoeg.

(auteur: Lydia Vroegindeweij)

Ik maak me daarbij ook wel bezorgd om deze ontwikkelingen. Nu nog voorzien veel tijdschriften mij ook via Twitter van informatie. Maar dat is wel een 'service artikel'. Een bijproduct van het papieren medium. En dat papieren medium wil ik niet meer. Met welk businessmodel willen ze aan mij verdienen? Bij het opzeggen van de papieren krant kwam ik voor dat dilemma te staan. De Volkskrant hanteert een apart abonnement voor de online (browser)versie en de iPad-versie. Dat vind ik niet handig. Dan toch maar de browserversie (werkt immers ook wel op de iPad). Het Nederlands Dagblad maakt er gewoon één abonnement van. Ik betaal voor het journalistieke product, en niet voor het medium. Kijk, dat voelt voor mij goed

David Huijzer